16 Ιανουαρίου 2025

Κύπρου Γεώργιος: Να αναβιώσουμε το ενθουσιαστικό κλίμα του Ενωτικού Δημοψηφίσματος για να μπορούμε να ελπίζουμε στην τελική δικαίωση

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Ιστορία δεν παραγράφεται παρά τις όποιες προσπάθειες τόνισε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος κατά τον χαιρετισμό του σε τιμητική εκδήλωση με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 75 χρόνων από τη διεξαγωγή του Ενωτικού Δημοψηφίσματος του 1950, που διοργάνωσαν το βράδυ της Τετάρτης στην Ιερά Αρχιεπισκοπή, στη Λευκωσία, το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59 (Σ.Ι.Μ.Α.Ε.), οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-59 και το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ

1955-59.

Στην εκδήλωση μίλησαν επίσης ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, Νίκος Χριστοδουλίδης και ο Πρόεδρος του Σ.Ι.Μ.Α.Ε., Ανδρέας Μαϊμαρίδης.

Στον χαιρετισμό του, **ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Γεώργιος** ανέφερε ότι *"μπροστά στις μεγάλες επετείους της ιστορίας μας πρέπει να στεκόμαστε πάντα με ευθύνη και δέος, να παίρνουμε από αυτές διδάγματα, πορεία ζωής και κατεύθυνση σωτηρίας".*

"Εβδομήντα πέντε χρόνια από τη θαρραλέα εκείνη ενέργεια του λαού μας, στρέφουμε με ευγνωμοσύνη τον νου μας προς τους πρωταγωνιστές του μεγαλειώδους εκείνου δημοψηφίσματος, τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο Β', τους Μητροπολίτες Πάφου Κλεόπα, Κιτίου Μακάριο και Κυρηνείας Κυπριανό και τον Χωρεπίσκοπο Σαλαμίνος Γεννάδιο. Και αν οι καιροί άλλαξαν, και αν η Χούντα των Αθηνών και η ΕΟΚΑ Β' έβαλαν ταφόπετρα στο θέμα της Ένωσης, η Ιστορία δεν παραγράφεται", τόνισε.

Το ουσιαστικό νόημα αυτής της εκδήλωσης, ανέφερε ο Αρχιεπίσκοπος, *"συνίσταται στο να αναβιώσουμε μέσα μας και γύρω μας το ενθουσιαστικό εκείνο κλίμα. Για να μπορούμε να παλεύουμε και να ελπίζουμε. Να αντέχουμε στη μεγάλη και φοβερή δοκιμασία μας. Να παλεύουμε για τα δίκαια και τα δικαιώματά μας και να ελπίζουμε στην τελική δικαίωση",* κατέληξε.

Αναλυτικά ο χαιρετισμός του Αρχιεπισκόπου:

“Μπροστά στις μεγάλες Επετείους της Ιστορίας μας πρέπει να στεκόμαστε πάντα με ευθύνη και δέος. Να παίρνουμε απ’ αυτές διδάγματα, πορεία ζωής και κατεύθυνση σωτηρίας. Και μιαν τέτοια επέτειο τιμούμε σήμερα, μιαν ανεπανάληπτη ώρα που επιβεβαίωσε το παρελθόν και νοηματοδότησε το μέλλον της ιδιαίτερης πατρίδας μας. Την επέτειο των 75 χρόνων από τη διενέργεια του ενωτικού δημοψηφίσματος το οποίο τροχιοδρόμησε ουσιαστικά τον εθνικοαπελευθερωτικό μας αγώνα.

Ελληνική από την αυγή της Ιστορίας της η Κύπρος, η πατρίδα μας. Ως γνωστόν από τον 15ο αιώνα π.Χ. μαρτυρείται η κάθοδος σ΄ αυτήν των Μυκηναίων και ο ταχύτατος εξελληνισμός της. Απέδειξε, πολλάκις, το όμαιμον, το ομόγνωμον, το ομόγλωσσον και ομόθρησκον με τους υπόλοιπους Έλληνες και πριν τον Χριστιανισμό. Πέραν από τα ιστορικά δεδομένα και τα αρχαιολογικά ευρήματα, το μαρτυρούν ο Κίμωνας που έσπευσε να γλιτώσει την Κύπρο από τον Περσικό ζυγό, ο

Ευαγόρας, ο βασιλιάς της Σαλαμίνας με τις πανελλήνιες προοπτικές, οι βασιλείς της Κύπρου που θέτουν στη διάθεση του Μ. Αλεξάνδρου τον στόλο τους για την άλωση της Τύρου.

Μετά την προσέλευση των προγόνων μας στο Χριστιανισμό, η Εκκλησία ταύτισε τη ζωή της και τις τύχες της με την πορεία του λαού της κι έγινε ο φύλακας τόσο της θρησκευτικής όσο και της εθνικής συνείδησης του πληρώματός της.

Κυρίως, όμως, η Εθναρχούσα Εκκλησία συνέβαλε τα μέγιστα στην διατήρηση της γλώσσας και της εθνικής αυτοσυνειδησίας του λαού, κατά τη διάρκεια της Αγγλοκρατίας. Οι Άγγλοι, από την πρώτη στιγμή, δεν έκρυψαν τις επιδιώξεις τους για αφελληνισμό του τόπου. Ο αρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος, υποδεχόμενος τους Άγγλους, τους υπενθύμισε ότι ο Κυπριακός λαός τους δέχεται «χωρίς να αρνηθή την καταγωγήν και τους πόθους αυτού». Οι πρεσβείες του Σωφρονίου και των Κυρίλλων στην Αγγλία αυτούς τους πόθους υπενθύμιζαν. Και τα Οκτωβριανά, με επικεφαλής την Εκκλησία, το ίδιο μαρτυρούσαν. Ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος, ως Τοποτηρητής, αγωνίστηκε και κράτησε την Παιδεία στα χέρια της Εκκλησίας και διατήρησε άσβεστον τον πόθο της Ένωσης με την μητέρα Ελλάδα. Στην ίδια γραμμή ακολούθησε και ο Μακάριος ο Β΄.

Η Αγγλία αναγνώριζε την ελληνικότητα της Κύπρου. Αν δεν την αναγνώριζε δεν θα την πρόσφερε, έστω και υπό όρους, στην Ελλάδα, κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Αθέτησε και εκείνην την υπόσχεσή της, όπως και τις υποσχέσεις της όταν καλούσε τον Κυπριακό λαό να καταταχθεί στον Αγγλικό στρατό κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Όταν η Εθναρχούσα Εκκλησία αντελήφθη, ότι η ξένη Δύναμις δεν ήταν διατεθειμένη να εγκαταλείψει την Κύπρο, απεφάσισε τη διενέργεια δημοψηφίσματος στο οποίο θα καταδεικνυόταν η θέληση του λαού για Ένωση με τη μητέρα Ελλάδα. Το δημοψήφισμα ήταν ένα διεθνώς αναγνωρισμένο ειρηνικό μέσο εκδήλωσης του λαϊκού φρονήματος.

Το δημοψήφισμα του 1950 αποτελεί σταθμό στο ενωτικό κίνημα των Ελλήνων της Κύπρου. Το 96% απέδειξε ότι η Ένωση ήταν καθολικό αίτημα του λαού και όχι υπόθεση μόνο της Εκκλησίας και κάποιων πολιτικών και διανοουμένων, όπως ισχυριζόταν η βρετανική προπαγάνδα. Η Αγγλία ασφαλώς το απέρριψε, όπως απέρριπτε και κάθε αίτημα για την Ένωση στα χρόνια που ακολούθησαν.

Κατά γενική ομολογία, με το Ενωτικό Δημοψήφισμα, μίλησε η ψυχή της Κύπρου και εξέφρασε τους πόθους και τους καημούς της, καταδικάζοντας την Αγγλική κατοχή. Κάθε υπογραφή αποτελούσε και ένα αμείλικτο «κατηγορώ» κατά του ξένου δυνάστη. Κάθε υπογραφή ήταν μια δυνατή φωνή για απόδοση ελευθερίας και

δικαιοσύνης στην Κύπρο. Στους τοίχους πολλών χωριών μας βρίσκονται ακόμα, έστω και ξεθωριασμένα, γραμμένα κάποια συνθήματα, όπως "Την Ελλάδα θέλομεν κι ας τρώγωμεν πέτρες" και "Έλληνες γεννηθήκαμε και Έλληνες θα πεθάνουμε".

Όταν η προπαγανδιστική πολιτική των Άγγλων ανέπτυξε τη θεωρία ότι η Κύπρος «δεν αποτελεί εις την πραγματικότητα μέρος του αρχαίου Ελληνικού κόσμου» και ότι η Ελλάδα «δεν είναι η μήτηρ πατρίς των Κυπρίων», ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ΄ απάντησε το 1952, στη δεύτερη επέτειο του δημοψηφίσματος: «Ελλάδα μαρτυρούν τα μνημεία και τα μνήματά μας, Ελλάδα κυκλοφορεί εις τας φλέβας μας, Ελλάδα κλείει η ψυχή μας, Ελλάδα κτυπά η καρδία μας, προς την Ελλάδα κατευθύνεται η σκέψις και ο νους, ο πόθος και η θέλησις. Έλληνες είμεθα, Έλληνες θα μείνωμεν, ως Έλληνες θα αγωνισθώμεν διά να αποθάνωμεν ελεύθεροι Έλληνες».

Εβδομηνταπέντε χρόνια από τη θαρραλέα εκείνη ενέργεια του λαού μας, στρέφουμε με ευγνωμοσύνη τον νου μας προς τους πρωταγωνιστές του μεγαλειώδους εκείνου δημοψηφίσματος: Τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο τον Β΄ και την περί αυτόν Ιεράν Σύνοδον, τους Μητροπολίτες Πάφου Κλεόπα, Κιτίου Μακάριο και Κυρηνείας Κυπριανό και τον Χωρεπίσκοπο Σαλαμίνος Γεννάδιο. Κι αν οι καιροί άλλαξαν κι αν η Χούντα των Αθηνών και η εδώ ΕΟΚΑ Β΄ έβαλαν ταφόπετρα στο θέμα της Ένωσης, η Ιστορία δεν παραγράφεται. Τιμούμε, και σήμερα, κάτω από τις τραγικές συνθήκες της κατοχής και σε πείσμα του λεγόμενου «νόμου Ακκιντζί» την επέτειο του Ενωτικού Δημοψηφίσματος. Το ουσιαστικό νόημα αυτής της τιμής συνίσταται στο να αναβιώσουμε μέσα μας και γύρω μας το ενθουσιαστικό εκείνο κλίμα. Για να μπορούμε να αντέχουμε να παλεύουμε και να ελπίζουμε. Να αντέχουμε στη μεγάλη και φοβερή δοκιμασία μας. Να παλεύουμε για τα δίκαια και τα δικαιώματά μας. Και να ελπίζουμε στην τελική δικαίωση".

Στην εκδήλωση, η οποία ολοκληρώθηκε με τον Εθνικό Ύμνο, παρευρέθηκαν – μεταξύ άλλων – η Πρόεδρος της Βουλής, Αννίτα Δημητρίου, η Υφυπουργός Πολιτισμού, Βασιλική Κασσιανίδου, και ο Πρέσβης της Ελλάδας, Ιωάννης Παπαμελετίου.

